

τοῦ Ἀσάνδρου (Wescher et Foucart, ἀρ. 32 καὶ 33), ὅς πολλάκις ἀπαντᾷ ἐν ταῖς πολυαριθμοῖς Δελφικαῖς ἐπιγραφαῖς τοῦ μὲν ὡς μάρτυρος, τοῦ δὲ ὡς βεβαιωτῆρος ἢ ὡς γραμματεῦς (ὄρα Wescher et Foucart, 231, 424, 444, Rangabé, Ant. Hel. 911, 922, 923, Haussoullier, Bullet. de corr. hell. V, ἀρ. 37) καὶ ἄλλ.), καὶ πιθανόν μοι φαίνεται, νὰ ᾔηναι ὁ αὐτός, τὸν ὁποῖον ἀναφέρει καὶ ἡ ἐν λόγῳ ἐπιγραφή. Δύναται οὕτως ν' ἀναχθῆ ἡ ἐπιγραφή εἰς μέσον τὸν Β^{ον} π. Χ. αἰῶνα ἢ εἰς τὸ ἕτερον αὐτοῦ ἡμῖσι· ὁ Πολίτας γὰρ ἐκεῖνος ἔζη κατὰ τοὺς χρόνους τῶν ἱερέων Ἀμύντα καὶ Ἀνδρονίκου, Ἀνδρονίκου καὶ Πραξία, Ἄρχωνος καὶ Ἀθάμβου (Α. Mommsen, Philologus, τόμ. XXIV, σελ. 8).

Τὸ μνημονευθὲν ἐν τῇ Ἐφημερίδι ταύτῃ (1883, σελ. 164) τιμητικὸν ψήφισμα ἐξεδόθη ἐν ῥωσικῶ «Περιοδικῶ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας» (ἔτος 1884, XI, σελ. 38).

Ἐν Ἀθήναις τῇ 30 Νοεμβρίου 1884.

Α. ΝΙΚΗΤΣΚΗ.

ΑΣΚΛΗΠΙΩΤΙ ΚΑΙ ΥΓΙΕΙΑΙ

ΑΝΑΘΗΜΑΤΙΚΗ ΕΚ ΠΕΙΡΑΙΩΣ ΕΠΙΓΡΑΦΗ.

Κατὰ τὴν μεσημβρινὴν κλιτὸν τοῦ λόφου τῆς Μουνοχίας, ἐκεῖ ἔνθα ὁ κ. Ἄν. Τσόγας ἔσκαψεν εἰς θεμελίωσιν ἑαρινοῦ θεάτρου, ἀνευρέθη ἐν τοῖς χώμασι βάρηρον κεκολοβωμένον λίθου φαιοῦ, ὕψους 0,64, πλάτους 0,40, πάχους 0,32, φέρον πρὸς τὰ ἄνω καὶ ἔμπροσθεν καὶ ὀπίσθεν λείψανα μικρὰ τοῦ συνήθους διακόσμου, ὄρου ὀηλ. ἀπλοῦ καὶ κυματίου ὑπὸ τοῦτον. Εὐθὺς μετὰ τοῦτο ὑπάρχει τρίστιχος ἐπιγραφή ἀναθηματικὴ ἥδε :

. . ΡΕΥΣΦΟΡΜ . . ΗΔΥΛΟΥ
. ΛΕΥΣΙΝΙΟΣΑΣΚΛΗΠΙΩΤΙ
. . . . ΓΙΕΙΑΑΝΕΘΗΚΕ

Ἴε]ρεὺς Φορμ[ίω]ν Ἡδύλου
Ἐ]λευσίνιος Ἀσκληπιῶ
καὶ Ὑ]γιείᾳ ἀνέθηκε.

Ἐγγὺς τοῦ χώρου ἔνθα ἀνευρέθη ἡ ἐπιγραφή φαί-

νονται ὑπὸ τὰ χώματα τοῖχοί τινες πρὸς διαφόρους διευθύνσεις κεκαλυμμένοι ὑπὸ τὸ γῶμα, οὓς μόνον ἡ τελεία ἀνασκαφὴ δύναται ν' ἀναδείξῃ καὶ ἀσφαλίσῃ, ἀν ἀνήκον εἰς ἱερόν τι ἢ ἕτερον οἰκοδόμημα, ἐξ οὗ καὶ ἡ ἐπιγραφή. Ἴσως ἐκεῖ που ὑπῆρχε ναὸς τοῦ Ἀσκληπιοῦ.

Ἐπὶ τούτοις δὲν κρίνω ἀπὸ σκοποῦ νὰ σημειώσω σχετικῶς πρὸς τὴν θέσιν, ἐν ἣ εὐρέθη ἡ ἐπιγραφή, ὅτι ὀλίγον πρὸς Β. τοῦ μέρους τούτου ἀνευρέθη πρό τινων ἐτῶν καὶ ὀρόσημον μετὰ τῆς ἐπιγραφῆς :

H O R O S   Ὅρος
T O N I E R O   τοῦ Ἱεροῦ

ἕπερ ἐξεδόθη ὑπ' ἐμοῦ ἐν τῶ Παρνασσῶ (Τ. στ'. τεύχ. Β'. καὶ Γ'. σ. 248).

Ἐν Πειραιεὶ τῇ 4 Φεβρουαρίου 1885.

ΙΑΚ. Δ. ΔΡΑΓΑΤΗΣ.

ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΕΚ ΤΗΣ ΑΚΡΟΠΟΛΕΩΣ.

/// Ε Τ Η Φ Ι Λ Ο Χ Α Ρ //
/// Ρ Ν Ε Ω Σ Θ Υ Γ Α Τ Η Ρ //
/// Ι Σ Α Π Ο Λ Η Ξ Ι Δ Ο Σ
Α Ν Ε Θ Η Κ Ε
Γ Α
Γ Α Ν Δ Ι Ο Σ Ε Ρ Ο Η Σ Ε

Φιλαρ]έτη Φιλοχάρους
Ἀχα]ρονέως θυγάτηρ . . .
. . . Ἀπολήξ]ις Ἀπολήξιδος
ἀνέθηκε.
Πα.

Πάνδιος ἐπόησε.

Ἡ ἐκδιδομένη ἐνταῦθα ἐπιγραφή καίπερ μικρὰ καὶ κολοβή, εἶνε ἡμῖν λίαν ἀσπαστὴ καὶ εὐπρόσδεκτος, διότι ἐξ αὐτῆς μανθάνομεν κατὰ πρώτην φοράν ὄνομα τεχνίτου γνωστοῦ ἡμῖν τέως ἐκ μόνου τοῦ Θεοφράστου. Εὐρέθη νεωστὶ ἐπὶ εὐμεγέθους μαρμαρίνου βάρου, ἐντετειχισμένου ἐν τῶ δυτικῶ τῆς Ἀκροπόλεως τοίχῳ, παρὰ τὴν πύλην